AMIGOE. - (ZATERDAG 24 DECEMBER 1977), P. 9

Arubaanse ballade-zanger gaat het nu in Chili proberen

Euson in Amerika mislukt

(Van onze correspondent Hans Toonen)

LOS ANGELES — Julio Euson heeft zijn Amerikaanse droom niet kunnen verwezenlijken. De Arubaanse ballade-zanger heeft zijn koffers en elpees gepakt om voorgoed af te reizen naar Chili.

Euson is dus in de Verenigde Staten mislukt. Dat is hard voor hem maar daarmee heeft zich in feite voltrokken wat vakmensen in Nederland hem voor zijn vertrek naar Amerika hebben voorspeld. Want Euson heeft dan wel een fraai stemgeluid, hij mist de dynamiek om hem tot een werkelijk groot zanger te maken en het zou nog jaren van intensieve studie kosten om die dynamiek (het verschil tussen hard en zacht) op te vijzelen.

In het door generaal Pinochet „bestuurde" Zuidamerikaanse land zal Euson het lang niet zo moeilijk krijgen als in Amerika, toch nog altijd het land van zijn dromen. Want in Chili is Euson al een topster. Gesteund door zijn vriend en manager Peter Cook, de 28-jarige Hagenaar (ex-Greenfield and Cook), probeert Euson (36) vanuit de hoofdstad Santiago Latijns-Amerika te veroveren.

In zijn huurflatje van „Knollwood House", opgetrokken in West-Hollywood haalt Julio Euson wat machteloos de schouders op. „Elke platenjongen, die ik hier tegen het lijf ben gelopen zegt, dat ik het in Amerika ongetwijfeld zal maken. Als ik mezelf maar de tijd gun. Dat wil ik best. Echter time is money. Vooral dat laatste heb ik niet in overvloed. Dus kan ik het me niet permitteren om hier nog langer duimen te draaien in afwachting van het broodnodige platencontract. Want alleen zo'n contract maakt het me mogelijk aan een Amerikaanse carrière te beginnen".

VERBITTERD

Begin mei van dit jaar keerde Julio Euson verbitterd over de macht van „Hilversum 3" Nederland de rug toe. Vijftien jaar had hij de hitparades bestormd. Af en toe bereikte Euson de top, zoals in 1970 met „Both Sides Now" en wat later met „Life is on my Side", dat zelfs een gouden elpee opleverde. Stuk voor stuk fraaie, gevoelige werkjes met het bekende Euson-timbre.

Euson trok intussen sterk de aandacht op buitenlandse songfestivals in Bulgarije, Oostenrijk, Ierland, Joegoslavie, maar vooral in Chili. In 1972 won Euson er de „Silver Swallow", de hoogste onderscheiding. Een jaar later plukte hij weer de „Swallow". Maar twee jaar later, toen Euson opnieuw Chili aan zijn voeten had, kreeg hij in plaats van gejuich boe-geroep te horen vanuit Nederland. „Ik had gewonnen in het door Pinochet en zijn junta onderdrukte Chili. Dat mocht niet. Vanaf die overwinning is het met mij bergafwaarts gegaan. Hilversumse platenjongens, die toch al vonden dat ik te weinig soul in mijn platen stopte, hebben me toen van de draaitafel gehouden. Ik zag gewoon mijn carrière naar de knoppen gaan. Dus stond me niets anders te doen dan dag met het handje te zwaaien".

Nou heeft Julio Euson al vanaf zijn jeugd, doorgebracht op Aruba, het „Antilliaanse Texel", van Amerika gedroomd. Visum- en familieprobleempjes („mijn ouders zagen liever een gedegen Hollandse carrière.) dreven hem toch richting Nederland.

Terugblikkend op zijn Nederlandse periode: „Ik ben er te lang blijven hangen. Maar ja, je gaat niet zo gauw als je loopbaan er nog redelijk uitziet. Pas toen ik vorig jaar moest proberen rond te komen van nog geen twee optredens per maand, heb ik de knoop doorgehakt".

GEDULD

Met een op „nu-of-nooit" gebaseerde instelling, aangevuld met een zes maanden geldig visum, streek Euson in Los Angeles neer. In deze van kleine en grote sterren zwangere metropool klopte Euson aan bij verschillende platenmaatschappijen.

Euson: „Ze waren wel onder de indruk van mijn stem, mijn platen en mijn composities. Als ik hier en daar wat aan mijn stem, meer volume, en mijn genre zou sleutelen, dan was er geen vuiltje aan de lucht, zeiden ze. Alleen moest ik zeker twee jaar geduld opbrengen. Met een visum van net een half jaar is geduld dan net iets te veel gevraagd".

Amerika mag dan wel niet om Euson hebben staan springen, zelf is de bard er veel wijzer op geworden. „Het blijft een onuitwisbare ervaring om in zo'n van entertainment, zang en show, bolstaand land rond te

JULIO EUSON

hebben gekeken. In die zes maanden heb ik zelfs zanglessen gevolgd, wat aan mezelf getimmerd. Gekeken en onthouden waarom bijvoorbeeld een Andy Williams wel een zaal weet te boeien en een ander niet. En ik ben gesterkt in mijn overtuiging dat ik absoluut geen soulzanger ben, zoals de dj's van Hilversum steeds hebben beweerd".

In Chili gaan Euson en Peter Cook er „flink tegenaan". Vooral Peter Cook zit boordevol snode plannen, waaronder het oprichten van een eigen platenproduktiemaatschappij. „Een van de eerste klussen is het produceren van een nieuwe Eusonhit. We zijn er allebei helemaal op ingesteld", zegt Peter Cook met hart en ziel.

Egypte zou aanval op Libie voorbereiden

BEIROET — Egypte wacht op het groene licht van Washington voor een inval in het naburige Libie, zo schrijft de Libanese krant Al Kifah al-Arabi. Het linkse blad meldt uit Arabische diplomatieke kringen te hebben vernomen dat een aanval op Libie en een confrontatie in Noord-Afrika deel uit maken van een komplot om de Russen uit het gebied te bedrijven. „Wat nu in Cairo gebeurt is niets anders dan een onderdeel van deze samenzwering", aldus de krant. Arabische diplomaten hebben gewaarschuwd tegen een nieuwe aanval op Libie. Deze zal spoedig beginnen zodra Washington het groene licht geeft".

Ofschoon Libie als mikpunt van de confrontatie wordt genoemd zou ook een escalatie in het Algerijns-Marrocaans conflict in de westelijke Sahara niet moeten worden uitgesloten.